

- 4) współdziałanie z zakładem pracy i zakładową służbą zdrowia w kierunku realizacji zobowiązań nałożonych na pracownika poddanego leczeniu odwykowemu,
- 5) współdziałanie z zakładem lecznictwa odwykowego w kierunku osiągnięcia celów leczenia,
- 6) oddziaływanie w kierunku nawiązania przez osobę poddaną leczeniu kontaktów z odpowiednimi placówkami służby zdrowia oraz organizacjami samopomocy osób uzależnionych od alkoholu,
- 7) utrzymywanie kontaktu z rodziną osoby poddanej leczeniu, z którą osoba ta pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym,
- 8) oddziaływanie na środowisko, w którym osoba poddana leczeniu przebywa lub do którego ma powrócić, zwłaszcza kształtowanie właściwego stosunku do niej,

- 9) składanie sądowi pisemnych sprawozdań z przebiegu leczenia w terminach określonych przez sąd, nie rzadziej jednak niż co dwa miesiące.

§ 6. Kurator jest uprawniony do składania do sądu wniosków w sprawie zmiany postanowienia co do rodzaju zakładu leczenia odwykowego oraz w sprawie orzeczenia ustania obowiązku poddania się leczeniu, a także zawiadamiania sądu o potrzebie podjęcia innych niezbędnych czynności.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
w z. A. Konaszyc

111

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu sprawowania kontroli legalności skierowania i przebywania w stacjonarnych zakładach leczniczych i domach pomocy społecznej osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, oraz warunków, w jakich osoby te przebywają.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrolę legalności skierowania i przebywania w stacjonarnych zakładach leczniczych i domach pomocy społecznej, zwanych dalej „zakładami”, osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, oraz warunków, w jakich osoby te przebywają, sprawuje sędzia wyznaczony przez prezesa sądu wojewódzkiego, w którego okręgu zakład się znajduje.

§ 2. 1. Kontrola, o której mowa w § 1, obejmuje w szczególności:

- 1) prawidłowość dokumentacji stanowiącej podstawę skierowania i przebywania w zakładzie osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu,
- 2) przestrzeganie praw i obowiązków osób przebywających w zakładzie, zwłaszcza w zakresie, w jakim naruszenie tych praw może pociągnąć za sobą odpowiedzialność karną lub dyscyplinarną,
- 3) warunki bytowe i sanitarne oraz zapewnianie opieki lekarskiej,
- 4) przestrzeganie ustalonego w zakładzie porządku i dyscypliny,
- 5) organizowanie czasu wolnego osób przebywających w zakładzie, a zwłaszcza zajęć kulturalno-oświatowych i rekreacyjnych,
- 6) wykorzystywanie terapii zajęciowej jako środka oddziaływania rehabilitacyjnego,
- 7) działalność zakładu w zakresie współpracy z sądem i kuratorami sprawującymi nadzór nad osobami przebywającymi w zakładzie,
- 8) współdziałanie zakładu z terenowymi organami administracji państwowej w udzielaniu odpowiedniej pomocy osobom poddanym leczeniu odwykowemu oraz w miarę potrzeby ich rodzinom,

- 9) współdziałanie zakładu z organizacjami społecznymi, zakładami pracy oraz rodzinami osób poddanych leczeniu odwykowemu,
- 10) prawidłowość i terminowość załatwiania skarg i wniosków osób przebywających w zakładzie.

2. O przystąpieniu do czynności kontrolnych sędzia niezwłocznie zawiadamia kierownika zakładu.

§ 3. W toku sprawowanej kontroli sędzia udziela kontrolowanemu zakładowi, w miarę potrzeby, odpowiedniej pomocy, zwłaszcza w zakresie wykładni i stosowania przepisów prawa.

§ 4. Sędzia wykonuje w granicach swych uprawnień czynności, o których mowa w § 2 ust. 1, przez:

- 1) okresowe kontrole zakładów lub kontrole przeprowadzane doraźnie, obejmujące całość spraw podlegających kontroli, albo kontrole przeprowadzane doraźnie, obejmujące tylko niektóre zagadnienia w tym zakresie,
- 2) wydawanie zaleceń pokontrolnych oraz sprawdzanie prawidłowości i terminowości ich realizacji,
- 3) podejmowanie w miarę potrzeby innych czynności zmierzających do usunięcia uchybień i zapobiegania ich powstawaniu.

§ 5. 1. Po zakończeniu kontroli sędzia zapoznaje kierownika zakładu z jej wynikami, umożliwiając ustosunkowanie się do dokonanych ustaleń oraz do propozycji zaleceń pokontrolnych. W miarę potrzeby organizuje się naradę pokontrolną, w której powinni brać również udział inni pracownicy kontrolowanego zakładu.

2. O terminie i przedmiocie narady pokontrolnej zawiadamia się organ sprawujący nadzór nad kontrolowanym zakładem.

§ 6. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się sprawozdanie. Sprawozdanie powinno zawierać w szczególności dane dotyczące zakresu kontroli, oceny sposobu wykona-

nia zaleceń związanych z poprzednią kontrolą, zwięzłe ustalenia wyników przeprowadzonej kontroli, ustosunkowanie się kierownika zakładu do tych ustaleń oraz wydane zalecenia pokontrolne.

2. Oryginał sprawozdania przechowuje się w aktach właściwego sądu wojewódzkiego. Prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania w terminie 14 dni od zakończenia kontroli kierownikowi kontrolowanego zakładu oraz organowi sprawującemu nadzór nad tym zakładem.

3. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kontrolowanego zakładu, prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania również Ministerstwu Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nadzór nad tym zakładem może w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania zgłosić prezesowi sądu wojewódzkiego zastrzeżenia lub wnioski dotyczące ustaleń i zaleceń pokontrolnych.

2. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nadzór nad tym zakładem na żądanie sędziego składa w terminie 14 dni informację dotyczącą zakresu i sposobu wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 8. 1. W celu zapewnienia prawidłowego sprawowania kontroli oraz właściwego wykonywania zaleceń pokontrolnych prezes sądu wojewódzkiego może organizować, w uzgodnieniu z lekarzem wojewódzkim, narady z udziałem sędziów sprawujących kontrolę zakładów, jak również z udziałem kierowników kontrolowanych zakładów.

2. O terminie i przedmiocie narady zawiadamia się Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13. maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

112

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób uzależnionych od alkoholu, umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie odwykowe oraz profilaktykę przeciwalkoholową.

2. Leczeniem odwykowym obejmuje się umieszczone w zakładach osoby, u których stwierdzono uzależnienie od alkoholu, zwane dalej „osobami uzależnionymi”, a profilaktyką przeciwalkoholową — w miarę potrzeby inne osoby umieszczone w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia odwykowego w zakładach kieruje się osoby uzależnione, zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów.

2. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju leczeniu i profilaktyce.

§ 3. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi fachowy personel służby zdrowia zatrudniony w tych zakładach.

§ 4. 1. W miarę potrzeby tworzy się w zakładach poradnie odwykowe.

2. Do poradni tych kieruje się osoby uzależnione, wobec których stosowana uprzednio profilaktyka i leczenie okazały się niewystarczające.

§ 5. 1. Poradnie odwykowe w zakładach są komórkami organizacyjnymi zakładów.

2. Poradnie odwykowe tworzy i znosi prezes sądu wojewódzkiego w porozumieniu z właściwym lekarzem wojewódzkim.

3. Lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładu, powinien zapewnić zakładom fachową konsultację w zakresie lecznictwa odwykowego, a poradniom odwykowym — ponadto personel specjalistyczny.

§ 6. 1. W skład personelu poradni odwykowej powinni wchodzić: lekarz, psycholog i pielęgniarka. Poradnią kieruje lekarz lub psycholog.

2. Personel zakładów, a zwłaszcza wychowawcy, powinien być przeszkolony w zakresie działalności przeciwalkoholowej.

3. Personel zakładów współpracuje z personelem prowadzącym leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową.

§ 7. Poradnia odwykowa zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie odwykowe osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu leczenia. Informacje powinny być nadesłane w terminie 14 dni.

§ 8. O przebiegu leczenia odwykowego prowadzonego w zakładzie oraz o terminie zwolnienia osoby uzależnionej i o potrzebie objęcia jej dalszym leczeniem zakład zawiadamia właściwy sąd oraz poradnię odwykową właściwą ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej, przesyłając do poradni kartę informacyjną o przebiegu leczenia.

§ 9. W wypadkach wymagających leczenia odwykowego, wykraczającego poza zakres działania poradni odwykowej, kierownik zakładu, na wniosek lekarza, po uzyskaniu zgody sądu wykonującego orzeczenie, może umieścić osobę uzależnioną w stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego.